

DANIELLE STEEL

Familieband

ABCOUDE

GROTE LETTER BIBLIOTHEEK

Het was een zonnige zondagmiddag in september toen Seth Adams Annie Fergusons appartement in West Village uit liep. Hij was knap, geestig en intelligent en hij was leuk gezelschap. Ze gingen nu twee maanden met elkaar om. Ze hadden elkaar ontmoet op Independence Day, tijdens een picknick in The Hamptons. Hij was net zo enthousiast over zijn werk als Annie over dat van haar. Seth was twee jaar geleden afgestudeerd aan Harvard Business School en was nu bezig met een bliksemcarrière bij een investeringsbank op Wall Street. Annie was zes maanden geleden afgestudeerd aan Columbia Architecture School en zij genoot met volle teugen van haar eerste baan bij een belangrijk architectenbureau. Haar droom was daarmee uitgekomen. Het knappe stel had elkaar er in een kamer vol mensen meteen uit gepikt en was smoorverliefd geworden. Het was een fantastische zomer geweest, en ze maakten al plannen om in de winter met vrienden een chalet te huren. Ze waren verliefd en verheugden zich op de leuke dingen die nog gingen ko-

men.

Annie had de tijd van haar leven: weekends met Seth, hartstochtelijke vrijpartijen, genieten op het schitterende zeilscheepje dat hij onlangs had gekocht. Alles zat haar mee: een nieuwe man, een nieuw huis en de eerste grote stap in haar carrière, waarvoor ze zo hard had gewerkt. De wereld lag aan haar voeten. Ze was zesentwintig jaar, een mooie blonde vrouw met een glimlach die de wereld kon doen smelten, en ze had alle reden om te glimlachen. Haar leven zag er op dit moment precies zo uit als ze vroeger had gedroomd.

Na weer een volmaakt weekend op zijn boot moest ze Seth die middag dwingen om weg te gaan, maar ze had werk te doen. Ze wilde wat tijd besteden aan haar eerste grote project, dat ze de volgende dag aan de klant zou presenteren. Ze wist dat ze een verpletterende indruk moest maken. De tekeningen waaraan ze had gewerkt zagen er perfect uit, en haar directe chef waardeerde haar ideeën erg en wilde haar de kans geven om te schitteren. Annie schoof net achter haar tekentafel, toen haar telefoon ging. Hoewel Seth pas vijf minuten weg was, dacht ze dat hij het misschien zou zijn. Soms belde hij haar onder-

weg naar huis, om te vertellen hoe erg hij haar alweer miste.

Ze glimlachte terwijl ze aan hem dacht, maar toen zag ze aan het nummer dat het Jane was, haar tien jaar oudere zus. De twee zussen waren dol op elkaar. Toen Annie achttien was waren hun ouders overleden, en sindsdien was Jane als een moeder voor haar geweest. Jane was gelukkig getrouwd, woonde in Greenwich, in Connecticut, en had drie schatten van kinderen. De twee zussen zagen er bijna uit als tweelingen. Jane was een iets oudere versie van Annie en ze verheugde zich erop Seth te ontmoeten. Ze had de indruk dat hij wel eens een blijvertje kon zijn. Ze hoopte voor Annie dat ze iemand zou vinden die even fantastisch was als haar eigen man Bill, en dat ze op een dag net zo gelukkig getrouwd zou zijn als zij. Jane en Bill Marshall waren veertien jaar getrouwd en gedroegen zich nog steeds als een pasgetrouwd stel. Zij waren voor Annie een voorbeeld dat ze ooit graag zou volgen, maar ondanks de verrukkelijke afleiding die Seth haar de afgelopen twee maanden had gegeven, was ze voorlopig helemaal gericht op haar gloednieuwe carrière. Annie wilde een groot architect worden.

‘Is hij daar?’ vroeg Jane op samenzweerderige toon, en haar jongere zus schoot in de lach. Jane was freelance illustrator van kinderboeken en een voortreffelijk kunstenares, maar ze was altijd meer geïnteresseerd geweest in haar man en kinderen dan in haar carrière. Bill was eigenaar van een kleine maar alom gerespecteerde uitgeverij. Ze hadden het weekend doorgebracht in Martha’s Vineyard, waar ze hun zomerhuis winterklaar hadden gemaakt en hadden genoten van een paar romantische dagen zonder hun drie kinderen.

‘Hij is net weg,’ antwoordde Annie.

‘Waarom zo vroeg?’ Jane klonk teleurgesteld.

‘Ik moet werken. Ik heb morgen een grote presentatie voor een belangrijke klant, en ik wilde nog wat aan de tekeningen werken.’

‘Goed van je.’ Jane was ongelofelijk trots op haar jongere zus. Voor haar was ze een ster. ‘Wij zijn over een paar uur thuis. Bill is het vliegtuig in orde aan het maken en dan gaan we weg. Het was heerlijk hier, dit weekend. Ik vind het afschuwelijk om het huis te moeten afsluiten.’ Net als hun kinderen waren ze dol op de Vineyard. Ze hadden het huis

gekocht toen hun oudste dochter Lizzie was geboren. Lizzie was nu twaalf, en het evenbeeld van haar moeder. Ted was acht en leek met zijn zachte karakter en zijn relaxte manier van doen sprekend op Bill. En Jane zei altijd dat Katie, hun jongste, van een andere planeet kwam. Zij was pas vijf, maar had overal een mening over, was superintelligent en was nergens bang voor. Ze was een oude ziel in een kinderlichaam, en zei altijd dat zij en haar tante Annie beste vriendinnen waren. 'Hoe is het weer in New York?' vroeg Jane terloops. Het was het orkanenseizoen, maar in de Vineyard was het nog mooi weer.

'Het is het hele weekend warm en zonnig geweest, maar ze zeggen dat er vannacht een storm aan komt. Ik zie er nu nog niets van,' antwoordde Annie.

'Hier verwachten ze ook storm. Een uur geleden begon het harder te waaien, maar tot nog toe ziet het er goed uit. Bill wil thuis zijn voor het begint.' Op dat moment zwaaide hij naar haar vanuit het vliegtuig. Jane pakte haar plastic bekertje met koffie en liep naar hem toe, terwijl ze het gesprek met Annie afrondde. 'Ik bel je wel als we thuis zijn. Werk niet te hard... Ik hou van je. Kom anders volgende

weekend met Seth bij ons eten!’

‘Ik zal het proberen. Het kan zijn dat ik moet werken. Het hangt ervan af hoe de vergadering morgen loopt. Ik hou ook van jou. Bel me straks dan maar,’ zei Annie ontspannen. Ze hing de telefoon op en ging weer aan het werk. Ze spreidde de tekeningen uit en bestudeerde ze nauwkeurig. Ze zag een paar kleine dingen die ze wilde aanpassen. Het waren maar details, maar ze was een perfectioniste en wilde dat alles er de volgende dag piekfijn zou uitzien. Langzaam en nauwgezet begon ze de veranderingen aan te brengen waarover ze het hele weekend had nagedacht.

Jane stapte in het vliegtuig, dat de grote trots was van haar man. Bill was vroeger marinepiloot geweest en was al zijn hele leven gek op vliegtuigen. Dit was zijn grootste toestel tot nu toe. Het was een Cessna 414 Chancellor, met acht zitplaatsen. Dat was groot genoeg voor hen beiden, hun drie kinderen en hun oppas Magdalena, die soms met hen meeging naar de Vineyard. En dan was er nog ruimte voor twee vrienden, of voor de berg boodschappentassen en koffers die Jane altijd van Greenwich naar de Vineyard heen en

weer sleepte. Het vliegtuig was een luxe, maar het betekende voor Bill meer dan hun huis. Het was zijn kostbaarste bezit. Jane voelde zich volmaakt veilig wanneer Bill vloog, meer dan in een gewoon verkeersvliegtuig. Hij zorgde er altijd voor dat hij voldoende vliegers maakte en dat zijn *instrument rating* in orde was.

‘Kom op, als de donder instappen,’ zei hij schertsend, terwijl zij nog een laatste boodschappentas in het vliegtuig propte. ‘Er is een storm op komst, en ik wil thuis zijn voor het losbarst.’ De lucht begon al te betrekken en Janes lange blonde haar wapperde in de wind. Ze sprong naar binnen en hij boog naar haar toe om haar een zoen te geven. Toen concentreerde hij zich op zijn instrumentarium. Hij had toestemming om te vertrekken en ze hadden apparatuur aan boord voor het geval het weer zou verslechteren. Bill zette zijn koptelefoon op en sprak met de verkeerstoren. Jane pakte intussen een tijdschrift uit haar tas. Ze was dol op roddelbladen en vond het heerlijk om te lezen over de romances en verbroken relaties van beroemde actrices. Later besprak ze die dan met Annie, alsof de beroemdheden vriendinnen van hen waren. Bill vond het al-

tijd leuk om ze daarmee te plagen.

Ze stegen op bij een stevige wind. Bill bestudeerde zorgvuldig de lucht en klom snel naar de hoogte die de verkeerstoren hem had toegewezen. Over ongeveer een uur zouden ze landen op Westchester County Airport. Het was een gemakkelijke vlucht, hoewel hij zijn aandacht goed bij het drukke verkeer rondom Boston moest houden. Hij kletste een paar keer gemoedelijk met de verkeerstoren en glimlachte naar Jane. Ze hadden een heerlijk weekend gehad. Hoe gek hij ook was op de kinderen, hij vond het fijn om haar af en toe voor zichzelf te hebben.

‘Annie klinkt behoorlijk serieus over haar nieuwe vriend,’ deelde Jane mee en Bill schoot in de lach.

‘Jij bent pas gelukkig als ze aan de man is.’ Hij kende zijn vrouw goed en ze wisten allebei dat hij gelijk had. ‘Ze is nog maar een kind en ze is net in haar eerste baan begonnen.’

‘Ik was tweeëntwintig toen ik met jou trouwde,’ bracht ze hem in herinnering. ‘Annie is zesentwintig.’

‘Jij was niet zo serieus met je carrière bezig als zij nu. Geef haar de tijd. Ze is nou niet direct een ouwe vrijster.’ En dat zou ze ook

nooit worden. Ze was jong en mooi, en had altijd mannen achter zich aan. Maar Bill had gelijk: Annie wilde vóór ze zich settelde eerst haar carrière als architect opbouwen, en dat leek hem heel verstandig. Bovendien vond ze het leuk om tante te zijn, maar was ze er nog niet aan toe om kinderen te krijgen.

Op dat moment merkte Jane dat Bill zijn aandacht niet langer bij het gesprek had en zich concentreerde op de lucht, die steeds donkerder begon te worden. Er kwam meer turbulentie en Jane zag dat ze een storm tegemoet vlogen. Ze zei niets tegen Bill, want ze wilde hem niet storen tijdens het vliegen. Ze keek uit het raampje, sloeg haar tijdschrift open en nam een slok van haar koffie. Maar even later begon het vliegtuig plotseling heftig te schokken en de koffie klotste over haar schoot.

‘Wat was dat?’

‘Er komt een storm aan,’ zei hij, met zijn ogen op de meters. Hij liet de verkeersleider weten dat ze veel turbulentie hadden en kreeg toestemming om lager te gaan vliegen. Jane zag links van hen een groot verkeersvliegtuig overkomen. Waarschijnlijk kwam het uit Europa en was het onderweg naar Logan